

11 oktober 1973

UFO's, aliens, een hemels concert & twee panische visser

Nu UFO's weer volop in de belangstelling staan, worden oude, opzienbarende zaken opnieuw onder de loep genomen. Zo ook de vermeende ontvoering door ruimtewezens van de vissers Charles Hickson en Calvin Parker in het Amerikaanse Pascagoula. Het is een affaire die destijds, dit jaar exact een halve eeuw geleden, heel wat opschudding veroorzaakte, vanwege het sensationele karakter van het verhaal en de betrouwbaarheid van de getuigen. Maar nu is er nieuw bewijs. Aanvullende getuigenverklaringen, onthullende hypnose-sessies en bizarre randverschijnselen. Wat gebeurde er werkelijk, daar op die steiger aan de Pascagoula rivier? En wat wilden de ontvoerders ons vertellen?

TEKST: CALVIN PARKER, DR. IRENA SCOTT & NIELS BRUMMELMAN | ILLUSTRATIES: JASON GLEAVES

Wat zeker is, is dat de twee mannen die op de avond van 11 oktober 1973 het politiebureau van Pascagoula (Mississippi) binnenstormden, panisch waren. Compleet over hun toeren, schijnbaar in doodsangst en met enkele nauwelijks waarneembare gaatjes in hun lichaam, stamelden ze iets over een ontvoering door buitenaardse wezens. Natuurlijk reageerde de dienstdoende sheriff sceptisch. Maar op een leugen waren de mannen niet te betrappen en toen ze in de verhoorkamer even alleen waren, bleven ze tot tranen toe geroerd over het voorval met elkaar doorpraten, zo constateerde de sheriff. De twee waren na het werk gaan vissen in de rivier toen beiden, de zon was al onder, ineens een zoemend geluid hoorden en blauwe flitsen zagen. Eén en ander bleek afkomstig van een tien meter lang ovaalvormig object met een kleine koepel bovenop. Terwijl de UFO vlak boven de grond bleef zweven, verschenen er drie wezens met robotachtige monden en klauwen die, eveneens zwevend, beide mannen benaderden. Plots bleken de vissers verlamd te zijn en een makkelijke prooi voor de creaturen, die hen mee aan boord van het ruimteschip namen. Daar werden beiden aan een soort medisch onderzoek door 'een groot oog' onderworpen. Doodleuk waren Hickson en Parker na afloop daarvan op de rivieroever achtergelaten...

Een bad vol bleekmiddel

Bijna onmiddellijk was het verhaal van de vissers een landelijke sensatie. Geen wonder: sinds begin september was er sprake van een enorme UFO-golf in Amerika en al meerdere keren waren daarbij mysterieuze wezens waargenomen. Maar nu was er niet één, maar waren er twee getuigen. Getuigen die bovendien niet te kraken leken. UFO-onderzoekers stroomden Mississippi binnen, enthousiastelingen kampeerden langs de Pascagoula rivier in de hoop ook iets waar te nemen of mee te maken. Hickson, met z'n 42 veruit de oudere van de twee mannen, bleek, wellicht gezien zijn hogere leeftijd en zijn status binnen de gemeenschap, beter in staat om met alle media-aandacht om te gaan. Hij verscheen op de radio en de tv in praatprogramma's en publiceerde een decennium na de vermeende ontvoering een boek over de zaak. Parker (destijds 19 en afkomstig uit een nabijgelegen gehucht) hield zich jarenlang gedeisd. Hij had naar eigen zeggen ook maar weinig meegekregen van de ontvoering, aangezien hij vlak daarvoor was flauwge gevallen. Een leugen om bestwil, zo vertelde hij in 2018 de *Sun Herald*. Hij was wel degelijk bij bewustzijn gebleven en was zó bang geweest dat hij door het contact met de wezens iets opgelopen had, dat hij zich thuis in een bad vol bleekmiddel gewassen had. Natuurlijk deden er verhalen de ronde dat de mannen van hun 'verzonnen verhaal' rijk hadden willen worden. Hickson overleed in 2011 allesbehalve een rijk man en ook Parker is allerm minst vermogend te noemen. Intussen is laatstgenoemde wel uit zijn schulp gekropen.

*'Terwijl de UFO vlak boven
de grond bleef zweven,
verschenen er drie wezens
met robotachtige monden
en klauwen'*

De steiger waar beide mannen ontvoerd werden

Zo verscheen in 2018 zijn eerste boek over de zaak: *Pascagoula – The Closest Encounter*. Maar ondertussen is er veel meer opzienbarend materiaal boven water gekomen. Materiaal dat als ondersteunend bewijs kan worden gezien voor het verhaal van beide heren. Binnenkort verschijnt het langverwachte boek *Beyond Reasonable Doubt*, waarin dieper op dit materiaal ingegaan wordt. In dit artikel echter, mogen wij u, met medewerking van de auteur én van Calvin Parker zelf, nu al een exclusief inkijkje geven in wat voor spectaculairs daarin onthuld zal gaan worden.

Een vreemd, blauw licht

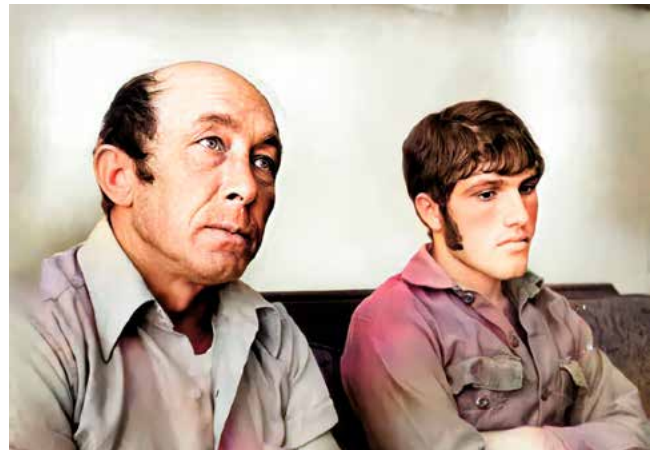
Het is wellicht voor het allereerst in de geschiedenis dat twee onafhankelijke UFO-ontvoeringsverhalen tegelijkertijd en op dezelfde locatie plaatsgevonden hebben en ook gerapporteerd zijn. Naast het gegeven dat in de loop der jaren meerdere mensen uit de omgeving van Pascagoula naar voren zijn getreden met hun waarnemingen van het door Hickson en Parker gerapporteerde object, is dit het sterkste bewijs tot nu toe dat ook de meer schokkende kanten van het verhaal weleens volledig waar kunnen zijn. De additionele getuige is ene Maria Blair, die op 11 oktober samen met haar man Jerry in de auto langs de rivier aan het wachten was op iemand anders. Terwijl Jerry een vluchtig slaapje deed, zag Maria een 'vreemd, blauw

licht' over de rivier heen en weer zweven. Ze dacht aan een vliegtuig of helikopter dat de weg kwijt was, want het object leek geen specifiek reisdoel te hebben. Toen de man waarop ze aan het wachten waren eenmaal arriveerde, het was toen rond negenen in de avond en al donker, liepen ze gedrieën naar de kade om een boot te pakken. De lichten waren verdwenen, maar toen het gezelschap de waterkant naderde, hoorden ze plots een plons. Maria zag iets het water uit komen dat op een grijsachtig wezen leek en er ook weer in verdwijnen. Haar man reageerde sceptisch, maar moest zich een dag later achter de oren krabben toen hij las over de vreemde ervaringen van Hickson en Parker rond genoemd tijdstip aan de overkant van de rivier. Desalniettemin vroeg hij zijn vrouw, uit vrees voor ridiculisering en sociale isolatie, te zwijgen. En zwijgen deed ze, wel 45 jaar lang. Totdat ze ontdekte dat één van de hoofdpersonen, Calvin Parker, voor het eerst zelf naar voren was getreden. Juist toen ze op het punt stond deze te contacteren, kwam manlief Jerry, inmiddels ernstig ziek, met een verbijsterende mededeling: niet alleen had hij hetzelfde gezien als zijn vrouw, ook wist hij zeker dat ze beiden in 1973 door wezens uit het onbekende object ontvoerd waren!

'Parker was zo bang dat hij door het contact met de wezens iets opgelopen had, dat hij zich thuis in een bad vol bleekmiddel ging wassen'

Charles Hickson bij de steiger

Charles Hickson en Calvin Parker, 1973

Jerry en Maria Blair in 1973 en 2019

‘Ze zijn onder ons’

Nog vóór zijn dood vertelde Jerry de Britse UFO-onderzoeker Philip Mantle én Calvin Parker over zijn ontvoering door bijna twee meter lange, grijze wezens. Hij had ze niet willen zien en had zeker niet aan boord van de UFO door hen medisch onderzocht willen worden, maar het was toch gebeurd. Hij had al die tijd gezweven, uit angst voor spot en hoon. Na zijn overlijden besluit zijn vrouw Maria middels hypnose haar eigen herinneringen aan die avond, tot haar grote verbazing van veel bescheidener formaat dan die van haar man, verder te verkennen. Wat kon zij nog over hun gezamenlijke ontvoering achterhalen? in het bijzijn van Calvin Parker en Philip Mantle wordt ze door een ervaren hypnotherapeut ‘onder zeil’ gebracht. In deze ontvankelijke staat herinnert ze zich in eerste instantie vooral de paniek en de verwarring. Waar is haar man Jerry? Schijnbaar zwevend en onder invloed van een door iets of iemand toegediend rustgevend middel, belandt ze uiteindelijk in het ruimteschip, alwaar ze op een tafel gelegd en onderzocht wordt. Een metalen instrument lijkt haar te scannen, voor haar gevoel op zoek naar informatie over haar DNA en voortplantingsorganen. Wanneer de hypnotherapeut haar vraagt wat de aliens willen, antwoordt ze dat hun doel het maken van kinderen is die lijken op mensen. Op die manier zouden zij zich vrijelijk en ongezien op aarde kunnen bewegen om ons mensen ondertussen ‘te helpen’. Haar man zou al langer

met de aliens in contact hebben gestaan en met de wezens hebben afgesproken Maria verder in het ongewisse te laten. “Ze zijn nu onder ons en rijden zelfs auto’s”, zo luidde de conclusie van Maria aan het eind van de hypnosesessie. Bovendien heeft ze het vermoeden dat haar eigen dochter wellicht een hybride is, dat wil zeggen: half mens, half alien. Belangrijk om op te merken is dat het niet Maria en Jerry zelf waren die met hun verhaal naar buiten kwamen. Uiteindelijk deden ze dat op verzoek van Philip Mantle, die via een comment van de dochter van het echtpaar onder een social media post van Calvin Parker op hun spoor kwam. Wat betreft de hypnotherapeut: de ervaren Crystal Slaughter was van tevoren niets over de ins en outs van het verhaal verteld.

Philip Mantle

Smoking gun

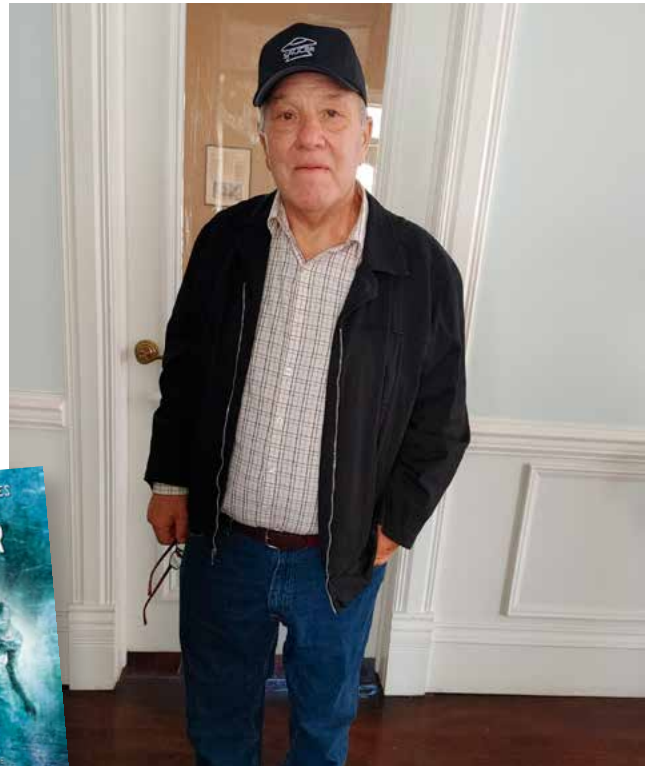
Toen Charles en Calvin die bewuste oktoberavond in 1973 het politiebureau binnenstormden, leek het enige 'bewijs' dat ze bij zich hadden om hun verhaal te ondersteunen, naast hun overduidelijke angst en paniek, de meerval te zijn die ze tijdens het vissen gevangen hadden. Maar er bleek, zonder dat ze zich daarvan bewust waren, meer te zijn. De Britse onderzoeker Philip Mantle heeft een medisch rapport boven water gekregen dat jarenlang diep in het archief van het 'J. Allen Hynek Center for UFO Studies' verborgen lag. Het is twee dagen na de vermeende ontvoering geschreven door de als deskundig bekendstaande dokter James Harder. Uit het rapport blijkt dat de mannen ook toen nog in een shocktoestand verkeerden.

'De twee verkeerden nog in shocktoestand en ook hun pupillen waren verwijd'

Niet alleen dat, ook hun pupillen bleken verwijd (wat erop zou kunnen wijzen dat ze de dagen ervoor aan intens licht blootgesteld waren geweest) en hun lichamelijke respons op externe prikkels uiterst traag. Als klap op de spreekwoordelijke vuurpijl constateerde de dokter dat Charles kleine punctiewonden had op zijn linkerarm en Calvin aan de binnenkant van zijn linkervoet. Philip over deze ontdekking: "Ik ben al decennialang betrokken bij het UFO-onderzoek en niet eerder ben ik een zaak tegengekomen waarbij medisch onderzoek getuigenverklaringen op deze wijze ondersteund. Charles had, vóór het onderzoek van de dokter, verklaard dat hij een prik had gevoeld toen hij door de wezens was vastgegrepen. En Calvin had het over 'iets' dat in zijn voet gestoken was, waarna hij zich plots, na doodsangst ervaren te hebben, 'heel kalm' had gevoeld. Ook de in het rapport beschreven foto's van de punctiewonden, die in het archief leken te ontbreken, kreeg Philip Mantle boven water, toen er een nieuwe doos tijdens archiefwerkzaamheden aangetroffen werd. Ze laten duidelijk de wondjes zien, hoewel Calvin aangegeven heeft geen weet meer te hebben van het moment dat de foto's genomen zijn. Philip: "Hoeveel makkelijker was het voor Calvin geweest om gewoon met het verhaal mee te gaan? In plaats daarvan was hij eerlijk door te zeggen dat hij zich het fotograferen van de wondjes niet meer kon herinneren. Het pleit wederom voor zijn oprechtheid."

‘Waarschijnlijk heeft een kwart van de inwoners van de Verenigde Staten het geluid meegekregen’

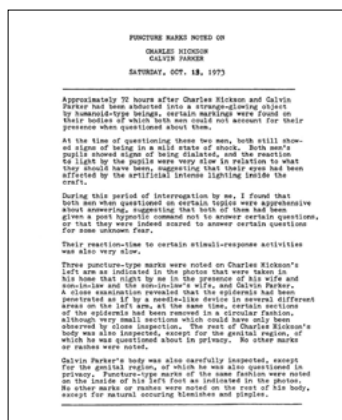

Calvin Parker, 2022

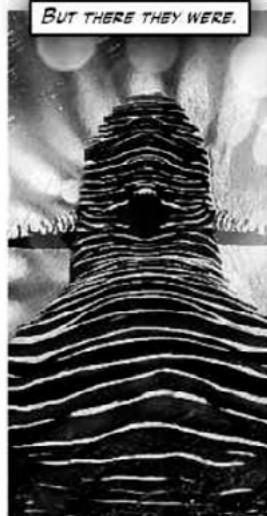
‘Something extremely loud’

Dat de gebeurtenissen in Pascagoula deel uitmaakten van een landelijke golf van UFO-waarnemingen in de herfst van 1973, staat buiten kijf. Nieuw onderzoek van dr. Irena Scott, die aan meerdere Amerikaanse universiteiten werkzaam is, laat zien hoe ‘heet’ het die herfst wel niet was: “De UFO-golf is waarschijnlijk de meest omvangrijke geweest ooit, qua aantallen waarnemingen en ook ontvoeringen. Behalve dat er ten tijde van de ontvoering van Charles en Calvin andere ontvoeringen in de omgeving van de rivier waar ze zaten te vissen zijn gemeld en er eerder die maand al sprake was van ‘vreemde lichten’ in het water die door nota bene de marine onderzocht werden, doet zich ook op landelijk niveau precies op dat moment een uitzonderlijk hoge piek in waarnemingen voor. Alsof dat allemaal nog niet genoeg is, vindt er die

specifieke avond een gebeurtenis plaats die in de annalen van de menselijke geschiedenis werkelijk uitzonderlijk te noemen is: een geluid zó luid, dat het weleens het op één na hardste geluid kan zijn dat ooit geregistreerd werd, wordt waargenomen in grote delen van de Verenigde Staten. Huizen schudden op hun grondvesten, ramen breken, mensen ontluchten hun huizen en de hulpdiensten worden overspoeld door telefoontjes van diep verontruste burgers. De brandweer rukt uit, politie gaat op onderzoek uit, zelfs vliegtuigen worden de lucht in gestuurd om de oorzaak van het geluid (een explosie?) te achterhalen. Er wordt niets gevonden en ook de seismografen staan voor een raadsel: een aardbeving is er niet geregistreerd. Vanwege nieuwe technologische middelen is er nu meer onderzoek mogelijk naar deze bijzondere gebeurtenis. We weten dat het geluid vanaf de staat Iowa naar de Atlantische Oceaan trok en daarbij onder andere de hoofdstad

Medisch rapport en foto's van de geconstateerde punctiewondjes

Washington aanded. Het gebied waarin het geluid gehoord werd, was zo'n 1600 kilometer lang en op sommige plekken 800 kilometer breed. Daarmee kan het zeker niet door een supersonische schokgolf van een conventioneel vliegtuig of straaljager veroorzaakt zijn. Maar deze knal blijkt meer opvallende en zelfs onverklaarbare kenmerken te hebben. Zo is uitgerekend dat de knal, met het gemeten effect als resultaat, op zo'n 80 kilometer hoogte heeft plaatsgevonden. Maar op die hoogte bevinden zich te weinig atmosferische moleculen om überhaupt zo'n supersonische knal te veroorzaken! Daarnaast veroorzaakte het zo'n geweldige 'overdruk', dat overal letterlijk ramen sprongen. Om dit effect te bewerkstelligen, zou het object van vast materiaal moeten zijn en juist weer heel laag hebben moeten vliegen. Maar nergens zijn brokstukken of andere restanten aangetroffen! Desalniettemin wijt de overheid het geluid in eerste instantie aan een supersonisch vliegtuig. Later, toen er meer gegevens beschikbaar waren, moest men deze conclusie herzien en werd er van een mogelijke meteoriet gesproken. Maar ook deze verdachte kan van tafel, aangezien het object dat het geluid veroorzaakte veel langzamer vloog dan een meteoriet en bovendien niet zichtbaar was. Fotografisch bewijs is er dan ook niet, maar voor de rest kan het bewijsmateriaal als 'overvloedig' omschreven worden. Zo heeft waarschijnlijk minimaal een kwart van de inwoners van de Verenigde Staten er op één of andere wijze iets van gemerkt. En toch: vragen te over... Maakte het geluid deel uit van de UFO-golf die het land op dat moment overspoelde? Werd het misschien door een UFO veroorzaakt? Wellicht volgen de antwoorden ooit nog eens. Voor nu moet de conclusie luiden: er gebeurde iets buitengewoons en onverklaarbaars op die herfstavond in 1973. Juist op die avond dat velen UFO's zagen. En sommigen beweerden ontvoerd te zijn geweest door wezens van... Ja, waarvan eigenlijk?

De visioenen

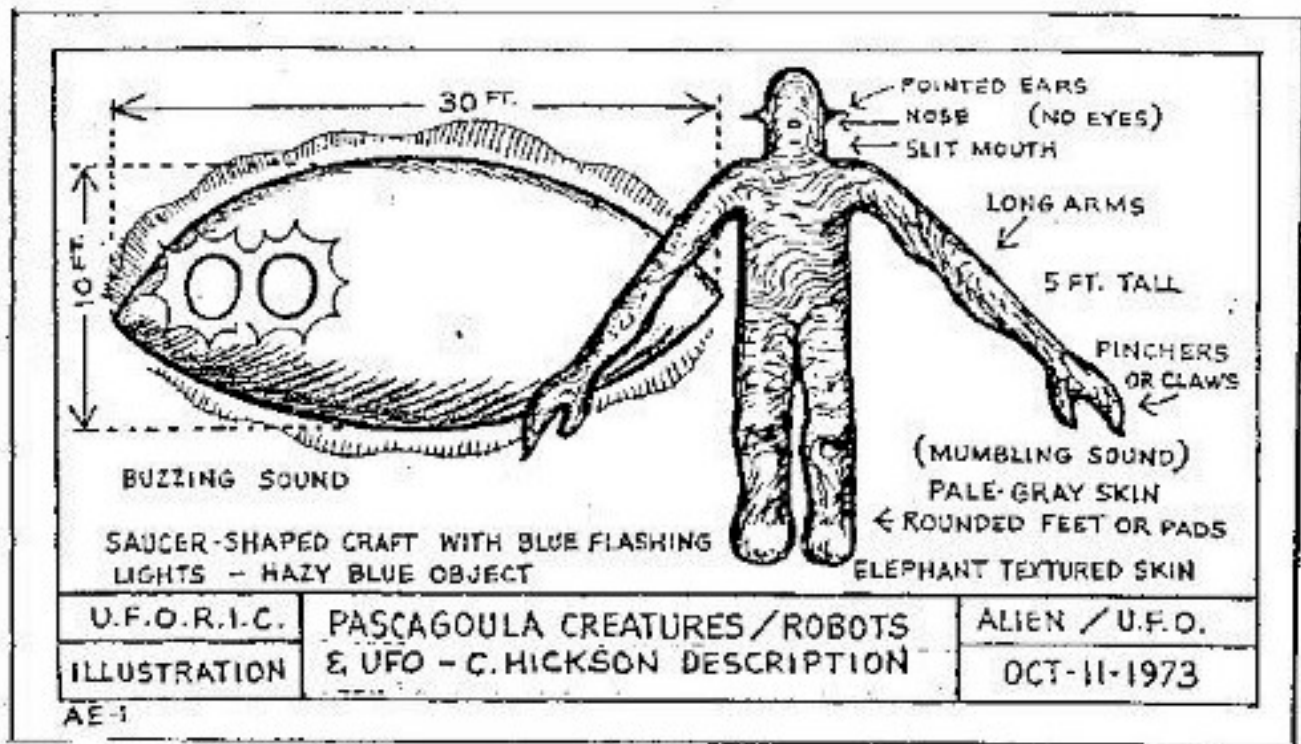
Terug naar Pascagoula. Er is een deel van het verhaal van de twee vissers dat onderbelicht is gebleven. In 1993 is één van de twee, Calvin Parker, op aanraden van een vriend onder hypnose gegaan bij Budd Hopkins, de bekende onderzoeker van vermeende ufo-ontvoeringen, om te kijken of er meer herinneringen aan die avond naar boven gebracht konden worden. Maar de inhoud bleek zo schokkend, dat Parker er jaren over gezweven heeft. Tot nu. Uit de hypnose is naar voren gekomen dat Parker zich aan boord van het ruimtevaartuig hevig verzet heeft en zelfs één van zijn ontvoerders, ogenschijnlijk een vrouwelijk wezen met een hele dunne nek, tegen een soort spiegel aan heeft geslagen. Daarbij kwam er volgens zijn zeggen een zwart 'spul' uit haar oren. Andere ontvoerders hebben hem daarna weer iets ingespoten en onder controle gebracht. Toen de rust aan boord weergekeerd was, vertelde het wezen hem dat hij niet langer een bedreiging voor haar kon zijn. De rollen leken plots omgekeerd, aangezien Parker daarna iets overkwam dat verdacht veel lijkt op een bijna-doodervaring. Hij was ervan overtuigd door de wezens vermoord te zijn, ziet engelen en is in een totaal

Pascagoula 1973

Originele tekening n.a.v. getuigenverklaringen

vredige staat. Totdat hij weer in zijn lichaam schiet en hem beelden getoond worden van de toekomst. Parker: "Ik zou niet over deze voorspellingen praten als sommigen ervan niet al uitgekomen waren. Denk vooral niet dat ik een helderziende ben, dat ben ik niet. Misschien hebben ze mij met een vloek opgezadeld of werd ik op de een of andere manier uitverkozen om deze boodschap onder de mensen te verspreiden. De beelden die ik zag, hebben me danig geschokt. Nu mijn tijd op aarde opraakt, ik heb de nodige gezondheidsproblemen, wil ik niet sterven met de gedachte dat ik informatie heb achtergehouden waardoor de geschiedenis wellicht anders zou kunnen verlopen dan in de mij getoonde beelden. Wat ik zag, laat zich het best als volgt samenvatten:

1. Er komt een plaag die miljoenen wereldwijd zal doden, gepaard gaande met vreselijke voedseltekorten en sociale wanorde. Familie tegen familie, vriend tegen vriend. Er zal een tijd komen dat niemand elkaar meer vertrouwt.
2. De plaag wordt gevolgd door een grote oorlog, waar beide kampen elkaar de schuld van geven. Ik zag de huid van mensen gekookt worden en van het lichaam loslaten. Er zal geen land niet door deze oorlog aangedaan worden.
3. Na de oorlog is de grond in zo'n slechte staat, dat er voor lange tijd niets op zal groeien. Ook het drinkwater is extreem schaars. Geen idee hoe lang deze situatie aanhoudt, maar ik heb het idee dat het een aanzienlijke tijdsperiode zal beslaan.
4. Na deze periode is er een tijd van healing. Men erkent de fouten die in het verleden gemaakt zijn. De dingen zullen beter worden, maar slechts langzaam.

Enfin, je begrijpt dat ik op basis van deze visioenen niet hoopvol ben over onze nabije toekomst. Hoeveel idiote

politici en zakenlui zijn er niet die het eigenbelang boven het algemeen belang stellen? De ontvoering zelf was eng, zeker! Maar deze beelden waren nog veel enger, ben ik bang..."

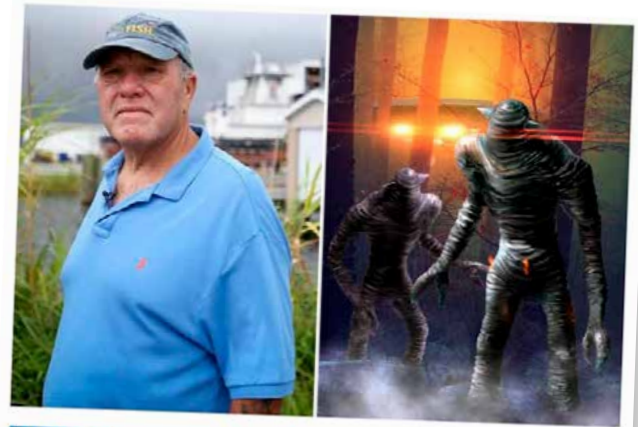
Tot slot...

Natuurlijk zijn er in de loop der jaren diverse verklaringen gepresenteerd voor wat de mannen aan het water van de Pascagoula rivier overkomen is. Van bedrog tot een gezamenlijke hallucinatie en van een daadwerkelijke ontmoeting met wezens van andere planeten of dimensies tot een geheim militair experiment van aardse origine. Alles is zo'n beetje voorbijgegaan. Feit is dat het debat voortduurt, zeker met de komst van een nieuw boek, en dat lijkt wel een van de ongeschreven regels binnen de ufologie te zijn. Feit is ook dat dit debat aan de meeste mensen voorbijgaat en zij zich vooral het iconische beeld

blijven herinneren van de schijnbaar met zilverpapier omwikkelde mummies en hun afschrikwekkende klauwen. Wellicht doen we er echter goed aan vooral de door Parker overgebrachte boodschap en de waarschuwing die daarvan uitgaat serieus te nemen. Laten we daarmee vooral niet wachten tot de volgende verkiezingen, maar in onze omgeving doen wat we kunnen om deze wereld een beetje eerlijker, veiliger en mooier te maken. Laat ons in deemoed buigen voor het Grote Onbekende en ons beseffen dat we kunnen dromen over verre werelden, maar het voorlopig met de aarde - dit kleine, prachtige maar uiterst kwetsbare bolletje, moeten doen. •

‘Ik zou niet over deze voorspellingen praten als sommigen ervan niet al uitgekomen waren’

EXCLUSIVE
News > US News
'NATION AGAINST NATION' Man makes wild claim he saw visions of Covid outbreak & World War Three 'on board UFO' during 'infamous alien encounter'

Irena Scott

Nieuw over Pascagoula

Naast de boeken van Charles Hickson en Calvin Parker en het nieuwe werk van Philip Mantle en Irena Scott *Beyond Reasonable Doubt*, dat 1 september verschijnt, is er een zogenaamde *graphic novel* over de zaak op de markt. Daarin wordt het verhaal van de twee vissers opnieuw verteld aan de hand van (computer)tekeningen. Dat is eerlijk gezegd even wennen en de gezichten van Hickson en Parker geplakt op voorgetekende figuren doet soms koddig aan. Maar voor een nieuwe, jongere generatie kan het wellicht een laagdrempelige ingang zijn om zich te verdiepen in een van de meest opzienbarende cases uit de ufologie.

UFO CONTACT AT PASCAGOULA, Charles Hickson & William Mendez (2017, ISBN 9781973355427, € 20,36)

PASCAGOULA - THE CLOSEST ENCOUNTER: MY STORY, Calvin Parker (2018, ISBN 9781982995843, € 30,35)

PASCAGOULA - THE STORY CONTINUES, Calvin Parker (2019, ISBN 9781688698628, € 31,09)

BEYOND REASONABLE DOUBT: THE PASCAGOULA ALIEN ABDUCTION, Philip Mantle & Irena Scott (2023, ISBN 9798368335674, € 27,90)

UFO - THE CLOSEST ENCOUNTER: THE TRUE STORY OF CALVIN PARKER, Martin Powell & Jason Gleaves (2023, ISBN 9781944017958)

Meer informatie over deze en andere titels via uitgeverij 'Flying Disk Press', WWW.FLYINGDISKPRESS.BLOGSPOT.COM, mail: philip.mantle@gmail.com